

**ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΕΚΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΟΥ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΕΚΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΠΟΥ
ΥΠΗΡΕΤΟΥΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ**

ΠΕΜΠΤΗ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2025

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

A1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Τότε ο Κάμιλλος, ο οποίος είχε παραμείνει εξόριστος για πολύ καιρό στην Αρδέα, εξαιτίας της λείας από τους Βηίους, η οποία δεν είχε μοιραστεί ακριβοδίκαια, εξελέγη δικτάτορας, αν και απουσίαζε· αυτός ακολούθησε τους Γαλάτες, ενώ (που) ήδη αποχωρούσαν: αφού τους εξολόθρευσε, πήρε πίσω όλο το χρυσάφι. Επειδή αυτό ζυγίστηκε εκεί, έδωσε το όνομά του στην πολιτεία: ονομάζεται δηλαδή Πίσασυρο, επειδή εκεί ζυγίστηκε το χρυσάφι.

Γεμάτα είναι όλα τα βιβλία, γεμάτοι οι λόγοι των σοφών, γεμάτη η αρχαιότητα από παραδείγματα/πρότυπα (υποδειγματικής συμπεριφοράς)· όλα αυτά θα βρίσκονταν στο σκοτάδι, αν δεν τα συνόδευε το φως των γραμμάτων. Πόσο πολλές εικόνες γενναιοτάτων ανδρών μας κληροδότησαν οι συγγραφείς και οι Έλληνες και οι Λατίνοι - όχι μόνο για να τις ατενίζουμε αλλά και για να τις μιμούμαστε!

B1. 1. Λάθος, 2. Σωστό, 3. Σωστό, 4. Σωστό, 5. Λάθος.

B2. 1 - ε, 2 - δ, 3 - α, 4 - β, 5 - γ.

Γ1. exilio: exiliis

praedam: praedae

is: eae

civitati: civitate

hoc factum: hui facto

omnia: omne

lumen: luminibus

virorum: viros

scriptores: scriptorem

bene: melius / optime

homines excellentes: hominum excellentium

mentem: mens

Γ2. α. rogas, rogabas, rogabis, rogavisti, rogaveras, rogaveris.

Γ2. β. est factus: fiunt
secutus est: secutura
recepit: recipiebas
dicitur: dic
rediit: redeo
iacerent: iaceamus
reliquerunt: relictum
gerendi: gestum
proponebam: proposuissetis

Δ1. α. diu: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο fuerat
quibus: υποκείμενο της μετοχής interemptis
civitati: έμμεσο αντικείμενο ρήματος
plena: κατηγορούμενο στο υποκείμενο του ρήματος vetustas
fortissimorum: ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στο
virosum
ad imitandum: εμπρόθετη αιτιατική του γερουνδίου που δηλώνει
σκοπό στο reliquerunt

Δ1. β. homines, qui excellentes erant.

Δ2. α. **quod illic aurum pensatum est**: δευτερεύουσα επιρρηματική
αιτιολογική πρόταση, ως επιρρηματικός προσδιορισμός της
αιτίας στο ρήμα της κύριας πρότασης (dicitur). Εισάγεται με τον
αιτιολογικό σύνδεσμο quod και εκφέρεται με οριστική, γιατί
εκφράζει αντικειμενική αιτιολογία (δηλώνει το προτερόχρονο στο
παρόν).

Δ2. β. **apud Ardeam**: εμπρόθετος προσδιορισμός που δηλώνει στάση
σε τόπο (πλησίον) στο fuerat.